

**Nestoris Nouariensis vocabula suis locis: &
s[e]c[un]d[u]m Alphabeti ordinem collocata ...**

Nestor, Dionysius

[Straßburg], 1507

VD16 VD16 ZV 4606

M ante EM & EN

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98842](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98842)

& meletis. Sta. lib. præfatio in Genethliaco Lucani. Grator nobilior melete Betis. Meles item animal est: quod aïs Maturellū vulgus appellat. Melo cū vnico l. fluuius est: qui alio nomie Nilus vocat: teste Festo. Melus hui⁹ meli mas. gen. aial est: quod aïs taxū appellat.

Melan. Require in dictione Mel.

Melas fluuius & mons. Ibidem

Meleager cū vnico l. & meleagrus in recto declinari pōt: p̄p̄riū fuit viri nomē: de quo Oui. lib. meta. viij. meminit dicēs. Esse putant turos: do nec Meleager & vna. Idē in eodē. Inscius: atq; absens flamma Meleagrus ab illa.

Meleagrus. Require in dictione Meleager.

Meles fluuius. Require in dictione mel.

Melita huius melitæ: & melite huius melites declinari pōt: & cū vnico l. & i latino & t exili scribitur: mediāq; corripit syllabā: dicente in fastis Ouidi. Fertilis est melite Insula est Aphricæ: & eiusdē noīs vrbs in ea: teste Ptole. quā Plini. & Pompo. in mari siculo esse dixerūt. Melitæa cū vnico l. & i latino & t exili: & æ diphthō. in penultima syllaba: vrbs est Phthiotidis in macedonia: vt Ptole. ostendit. Melota hui⁹ tæ: & melote hui⁹ melotes declinari potest: & cū vnico l. & t exili scribit: græcū quidē vocabulū: & dici potest pellis ouina: nā a μῆλον: quæ est ouis descendit: nō autē a melo animali qd̄ alias taxō vocant: vt cū Catholico somniauit Vgut. Vñ Apostolus ad hæbreos ait. Circūierūt in melotis: hoc est ouinis pellibus: & pellibus caprinis. Mylita cū y græco in prima syllaba: & vnico l. & i latīo in secūda: & duplicato texili: Venus diciē in Assiriorū lingua: teste Hero. li. histo. i.

Melite. Requi. in dictione melita.

Melitæa. Ibidem.

Mylita. Ibidem

Melota. Reg. i dic. melita

Melore. Ibidem

Melo. Require in dictione mel.

Melos. Ibidem.

Melus. Ibidem.

M ante EM & EN

Memini accō iungit & grō. Teren. Faciā vt meiq; & huius diei ac loci memineris. Cice. Omnia quæ curant senes: meminerūt vadimoniam: qui sibi cui ipsi debeant. Quom autē p̄ eo quod est mētionē facio ponit: accm̄ recusat: postulat autē grm̄ vel abltm̄ cū prepositione de. Quin. Neq; em̄ hui⁹ rei meminit poeta ipse. Et iterū. De q̄b; multi meminerūt: & tā p̄sentis q̄ p̄teriti t̄pis significationē detinet.

Memor triū ē generū: testib; Phoca & Prisci. sed & hic & hæc memoris & hoc memore veteres dediderunt. Vnde Cæcilius ait. Ita ne est immemoris: ita ne madida memoria.

Memoris. Require in dictione memor.

Memoro memoras: & memoror deponēs vsurpat: & tā accō q̄ grō iūgi potest. Syl. circa initū

operis. Da musa decus memorare laborū Antiquæ Hesperia. Vir. circa initū lib. ænei. Musa mihi causas memora. Hiero. in Ecclesiastico. viij. In omnibus operib; tuis memorare nouissima tua: & in æternū non peccabis. Idem in eodem capi. iij. Sed in die tribulationis cōmemorabitur tui.

Memoror. Require in dictione memoro.

Mænalus cū æ diph. scribit: neq; a mēne quæ est luna vel defectu deducit: vt cū Catholico somniauit Vgu. mons est Arcadia: teste Plī. lib. iij. natura. histo. Masculini quidē generis in singulari: in plurali p̄o nume. neutri: testib; Diome. & Phoca. Vir. æglo. vltima. Pinifer illū etiā sola sub rupe iacentē Mænalus. Luca. lib. iij. Sicanias Alpheus aquas: tunc mænala liquit.

Menander absq; æ diphthō. & menandrus in recto declinari potest: p̄p̄riū fuit Græci poetæ nomē: de quo Oui. lib. i. de sine titulo. Vexerit & meretrix blanda menandrus erit.

Menandrus. Require in dictione menander.

Mænas huius mænadis cū æ diph. scribit: neq; a mēne: qui est defectus descendit: vt cū Catholico Vgu. somniauit: sed a μῆνος: qd̄ fure significat. Persi. Et lyncē mænas flexura corymbis: sacrificula Bacchi dici. Fuit etiā p̄p̄riū viri nomen: qui p̄ Christi fide martyriū passus est. Mænae pluralis tm̄ numeri: vrbs est Siciliae mediterranea: teste Ptole.

Menda somni. & mendū neutro genere declinari potest. Inde fit mendus & mendosus. Ouid. de remedio. Tunc animo signa quodcunq; in corpore mendū est. Persi. Nequa sub ærato mendosum tinniat aurum.

Mendico. Reg. in dic. medicor Mendus. Ibidem

Menestheus. Require in dictione mnestheus.

Menesthius. Ibidem Menestho. Ibidem

Menæ. Require in dictione menas.

Mendosus. Requi. in dic. mēda Mendū. Ibidem

Mens & mentis in recto veteres ptulerunt: teste Prisci. Vnde Ennius in Epimaco ait. Terra corpus est: at mentis ignis est.

Mensa notū est quid significat. Mensis notū etiā vocabulū est. a quo fit menstruus & mensurn⁹ teste Priscia. Inde fluxus sanguinis menstruus: qui scz mulierib; singulo quoq; mense euenire solet: dū cōceptui aptæ sunt. Cice. i. rhetoricorū Pars qd̄ æternitatis: cū alicui⁹ animi mensurnū diurni: nocturni vespertini certa significatione.

Mentio. Require in dictione metior.

Mensis. Reg. i dic. mensa. Menstruus. Ibidem

Mensura. Reg. i dic. metior. Mefurnus. Ibidem

Mentior mentiris deponens est verbū: quod tm̄ nōnulli cōmune esse volunt: quod etiā Priscia. tradidit. vnde & passiuū Cice. protulit in Antonū: quom ait. Quē ipse ementitis auspicis vi-

ciosum fecerat. Sta. li. Thæba. i. Mentitis igno/
scio toris. Verū (vt idē dicit Prisci.) antiqui etiā
mentio mentis vsurpauerunt.

Mentio. Require in dictione mentior.

Mentis. Require in dictione mens.

M ante ER

Mæra. Require in dictione Murus.

Mercatio. Require in dictione mercatus.

Mercatura. Ibidem.

Mercatus huius vel mercati declinari pōt: teste
Marcel. Salustiu inducente dicentē lib. histo. v.
Cæteri negocia sequebantur familiaria legatorū
aut tribunorū: & pars sua cōmeantibus mercatis:
pro mercatibus: locus est nundinatiōis: vbi. f.
mercatura agit. Mercatura autē & mercatio ipsa
mercandi actio vocatur.

Merda scēmi. gen. est: qd' Vgu. neutro gen. mer/
dū declinari posse tradit: notū est quid fecat: di/
cente Hora. Merdis coruorū: caput inquinabis.

Merdum. Require in dictione merda.

Mereo. Requi. i. dicti. mæreo Mereor. Ibidem.

Mæreo mæres cū æ diphthong. scribit: & a mar/
ceo marces deriuatū verbū est: eo qd' merendo
corpus marcescat: vt tradit Var. a quo etiā pri/
mā diph. vocalē assumpsit: teste Apulei. vñ &
primā producit. Vir. in geor. Qualis populea
mærens philomela sub vmbra. Idē æneid. iij.
Sola domo mæret vacua. A mæreo venit mæ/
stus. qd' Vgu. & magister bene. nomē esse vo/
luerūt. Alexāder & Torte. præteritū a mæreo
esse tradiderūt. Inde fit mæsto mæstas verbū p/
mæstifico: teste Marcel. Laberiu inducente dicē/
tē in Tusco. Cōcitata mobilitate mentē mæstas
A mæreo itē fit mæret impersonale cū significa/
to. f. sui verbū: teste Ser. Mereo meres absq; dip.
& mereor deponēs vsurpat: & primā corripit
sylla. Plau. in Trinū. Nā retinere nequeo: quin
dica mea: quæ promeres. Ouidi. lib. meta. xiiij.
Quā meruunt pœnā solus digessit in omnes.

Mereor facit in præterito meritus sum: & nōnūq;
passiue ponit: vt est apud Quint. Emeritis huic
bello stipendijs Quādoq; etiā merere vel mere/
ri significat tractare: & tūc regit ablatiū cū ppo/
sitione dei: vt si dixeris: Princeps benemeritus ē
de militibus suis. i. milites suos bene tractauit.
Vir. lib. ænei. iij. Si bene quid de te merui: hoc
est: si te in aliquo bene tractaui. Merere itē fecat
militare: & tūc aut ablatiū regit: aut datiuū: aut
absolutū est: vt oīa exemplis ppham: & corri/
pit me syl. Luca. Nulla fides pietasq; viris qui
castra sequunt: Venalesq; manus: vbi fas: vbi
maxima merces Aere merent paruo. Stati. lib.
Thæba. iij. Nō hi tibi solū Amphiaræ merēt
Luca. Castrorū in plebe merebat. Ab hoc ybo
mereo fit etiā impersonale meret: teste Ser. sup li.
iij. ænei. Rursus merere est sordidū quæstum

capere: teste Nonio Varronē inducente dicentē
in Eumenidib. Primū iste qui meret festerios
vicanos. A qd' quidē verbo (vt idē dixit Noni)
meretrix dicta est: inter quā eū & prostibulā
hoc distare tradidit: quod meretrix honestioris
loci est: & quæstus. Aut em meretrices a meren/
do dictæ sunt: qd' copiā sui tūmodo nocte face/
rent: prostibulæ autē qd' p stabulo: hoc est ante
stabulū starent: vnde & Plau. ait in Cistellaria.
Intro ad bonā meretricē: in via sola prostibula
sane est. A meritū supino vtriusq; verbi primā
corripit syllabā: fit merito meritas: vnde Ca/
ro: referente Festo. Meritauere dixit p meruere.
& Syl. lib. x. ait. Siculas lōge meritare per oras
Impositum id est militare.

Mæret. Require in dictione Mæreo.

Meretrix. Ibidem.

Merga. Require in dictione Mergus.

Merges. Require in dictione mergus.

Mergo facit in pto meris: in supio mersum: teste
Priscia. ac etiā meris: auctorib; Quinti. & No.
qui & Acciū refert dixisse in Dephebo. Vñ hic
qui in ea pte effrenata impudētia: præsentē præ/
sens dictis merare institit.

Mergo onis. Require in dictione Mergus.

Mergulus. Ibidem.

Mergus auis est gen: quē nōnulli mergonē ap/
pellant. Hora. ser. xli. Si quis nūc mergos sua/
ues edixerit assos. Mergulus id instrumentū est
quo lampadis lychnus cōtinet: alias emuncto/
riū vocatū. Merga furcula ē: qua cereales mer/
gites ferunt. Merges huius mergitis manipulus
est cerealis. Vir. lib. geor. ij. Aut scetu pecorū:
aut cerealis mergite culmi. Mergus huius mergo/
ris neu. generis: genus est valis: quod nonnulli
situlam appellant.

Mæris. Require in dicti. murus Mæroe. Ibidē

Merum. Ibidem. Merus. Ibidem.

M ante ES & ET

Mefana vrbs. Require in dictione messena.

Mæsia. Requi. in dictione mysia.

Mespilum. Require in dictione mespilus.

Mespilus cū i latino & vnico l: græcū est nomen
arboris nobis notæ: cuius fructus Mespilū dī:
neq; ab eo qd' ē malū fructus deriuat: vt cū Ca/
tholico ridiculus sōnauit Vgu. Palladius. Mes/
pilus admissio germine tuta subdit. Idē Mespila
q; exarmat pugnacibus horrida membris.

Messena huius messenæ cū duplicato si: & messe/
ne huius messenes in recto declinari pōt: vrbs ē
Græciæ: propinqua pylo: de qua Sta. lib. Thæ/
ba. iij. Planaq; messene montanaq; nutrit Itho/
me. Mefana cū vnico l: sequēte a. vrbs est Sicilię
propinqua Pelloro: teste Plini. lib. iij. natu. hist.
quæ a græcis ΠΕΣΝΗ dicitur.

Messene vrbs. Require in dictione messena.

L iij